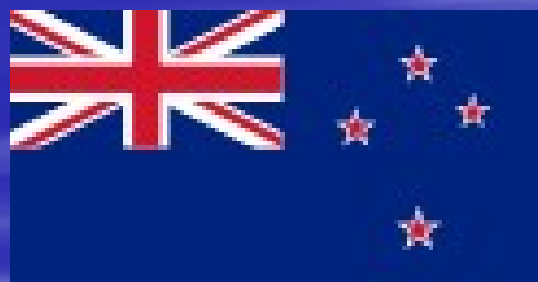
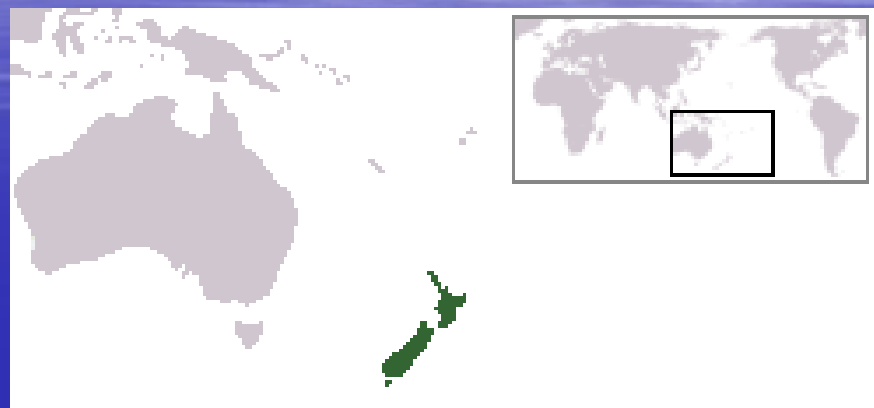

NOVA ZELANDIJA

MAORSKO IME: AOTEAROA

SPLOŠNO O NOVI ZELANDIJI

Uradna jezika	angleščina, maorščina
Glavno mesto	Wellington
Kraljica	Elizabeta II.
Predsednik vlade	Helen Clark
Površina	268.680 km ²
Prebivalstvo	4.000.000
Gostota prebivalstva	14,9/km ²

Na sliki je geografska karta Nove Zelandije, zastava Nove Zelandije, ter Novo Zelandski grb.

RELIEF

Nova Zelandija je nekako osamljena v oceanu. Glavna otoka, splošno znana kot Severni otok, ločuje v pliocenu nastali 23 km širok Cookov preliv od Novi Zelandiji tudi številni manjši otoki, kot so Stewartov otok, otočje Bounty, Antipodski otoki. Celina Avstralija je oddaljena okrog 2.000 km od glavnih otokov. Južno od Nove Zelandije so Nova Kaledonija, Fidži in Tonga. Nova Zelandija je naravno bogata, kar 80% prebivalstva živi v mestih. Večina dežele prekrivajo gozdne površine, 50% pa je namenjena za 20 odstotkov pa je obdelovalne površine.

Satelitska slika Nove Zelandije.

JUŽNI OTOK

Gore Južnega otoka, t.i. Južne Alpe, se dvigajo vse do višine 3700 m. Gorovje poteka v smeri od severa proti jugu in se na jugozahodu spušča v morje vzdolž globoko razjedene fjordske obale. Na Južnem otoku je tudi najvišji vrh v državi, Mount Cook (3753m). Na tem področju je veliko število ledenikov, vrelcev termalne vode in gorskih jezer. Največje naravno jezero je Taupo, ki leži v starem vulkanskem kraterju, po velikosti mu sledita jezera Te Anau in Wakatipu. Svetovno znana Milfordska ožina (154 m visoki Bowenovi slapovi) spada med najlepša območja Nove Zelandije. Vzhodno od gora leži Canterburyjska ravnina. Reke na zahodni strani Južnega otoka so kratke in strme, nekatere padajo v globino v slapovih. Reke, ki tečejo proti vzhodni obali, izvirajo večinoma v ledeniških jezerih ob vznožju najvišjih gora.

SEVERNI OTOK

Na jugovzhodnem delu otoka se vzdolž obale nadaljuje mladonagubano gorstvo z Južnega otoka, ki pa je v povprečju nižje, s povprečnimi višinami vrhov med 1600 in 1800 m (najvišji vrh pa dosega 2797 m). Osrednji del otoka zavzema okoli 1000 m visoko vulkansko višavje z delujočimi vulkani, gejzirji, blatnimi vulkani in vročimi izviri. Po dolgoletnem mirovanju je leta 1995 ponovno začel delovati ognjenik Ruapehu (2797 m), aktivna sta tudi Tongariro (1981 m) in Ngauruhoe (2291 m). Na severnem otoku se reke radialno raztezajo z osrednjega višavja. Iz jezera Taupo teče tudi najdaljša novozelandska reka Waikato (425 km). Na jugovzhodu teče reka Wanganui (290 km). Manjši otoki in otočja v okolici dveh glavnih novozelandskih otokov imajo močno razčlenjeno obalo. So hribovita, višina hribovij pa dosega okrog 980 m.